

La Caseta

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: La Caseta. Vallhonesta. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Al nucli de masos de Vallhonesta, sota Sant Pere.

Coordenades:

Latitud: 41.67367
Longitud: 1.89178
UTM Est (X): 407752
UTM Nord (Y): 4614138

Classificació

Número de fitxa 08262-42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En runes
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 008A00015
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dj., 22/04/2004 - 02:00

Descripció

Es conserven les ruïnes d'aquesta casa que es troba ubicada en el conjunt de masos de Vallhonestà, després de cal Sala i abans d'arribar al torrent, a la dreta del camí que porta al conjunt. Amb les restes es pot observar que es tractaria d'una casa petita d'estructura senzilla, amb baixos, pis o golfes sota teulada, coberta a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana que s'obriria a ponent. Resten part dels murs exteriors, així com un mur interior que divideix la casa en dues crugies, alguna de les portes de comunicació (una d'arc de mig punt rebaixat de pedra), alguna finestra, però no queda res de la teulada. Degut al mal estat del conjunt i a la vegetació que ha crescut al seu interior, no podem veure si hi ha voltes a la planta baixa, tot i que és molt probable. Conserva també dues tines que estan adossades al mur de llevant, i situades de forma esglaonada. La de més a migdia té el mur extern de forma circular, no conserva la teulada, tot i que havia sigut de un sol vessant, la porta s'obria a migdia i a l'interior hi ha el cup de la tina, circular i folrat amb cairons marrons. L'altra es troba al costat d'aquesta cap al nord, estava dins un cobert quadrat al que s'accedia per una porta que ocupava quasi tota la façana de migdia, tal i com respon a l'estructura característica de les tines de la zona, sense teulada, i amb el cup de la tina circular i també folrat de cairons de ceràmica vidrada.

Observacions:

Es troba en ruïnes. Hi ha dues tines.

Història

Forma part del nucli de masos de Vallhonestà que es troben a prop de l'ermita de Sant Pere. Es troba entre cal Sala i cal Martí. Desconeixem el nom original d'aquesta casa, tot i que probablement pertanyia a cal Forns, el mas més important d'aquesta zona. La Caseta és el topònim que rep un petit cobert construït al costat del torrent i que albergava la sinya i un dipòsit que emmagatzemava aigua per les cases del nucli de Vallhonestà i que es troba sota cal Martí i davant d'aquestes ruïnes. Possiblement per aquest motiu ens han dit que les ruïnes reben el mateix nom. La població del terme de Vallhonestà es va veure afectada per les epidèmies de pesta del segle XIV i els conflictes del XV, tot i que es va recuperar gràcies a l'economia agrícola basada fonamentalment en la vinya. Al 1375 a Vallhonestà hi havia 13 focs; la crisi de la baixa edat mitjana va reduir la població a 4 focs i no va ser fins a principis del segle XVIII que hi hagué una recuperació substancial amb 45 habitants censats l'any 1717. Actualment hi ha 22 masos. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona: la Serra, Serracanta, cal Forns, can Vinyes, Sant Jaume, cal Marcet. Alguns d'aquests grans masos tenien algun mas rònc (abandonat) que van tornar a vendre o llogar a inicis del segle XVIII, fet que permet el repoblament de la zona (SUADES, 1987). Els petits masos de Vallhonestà eren parcels dels grans masos que tenien grans extensions de terra. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència.

Bibliografia

SANZ, D. (2004-2). Sant Jaume de Vallhonestà: patrimoni històric i monumental. A Dovella primavera-estiu 2004. SUADES, J. (1987). "El poblament de Vallhonestà dels anys 1750-1775: venda de masos deshabitats, aposentos i la construcció d'un molí fariner". Dovella n° 22, Manresa, p. 15-18. SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages,

